

била около 60 гроша годишно. Изучването на занаята зависи главно отъ башъ калфата, който, ако благоволи къмъ чирака, възлага му съответна работа, ако ли не, не само че му не дава възможностъ да работи, но постоянно го хока и бѣхти. Въобще живота на чирацитѣ едно време е билъ твърде горчивъ и родителитѣ имъ гледали да умилостивятъ калфитѣ съ различни подношения, тъй като самитѣ майстори не сж се бъркали твърде въ вътрешния редъ на работилницата си.

Нито чирацитѣ, нито килфитѣ сж могли произволно да напушатъ майсторитѣ си, нито пъкъ други майстори сж могли да приематъ подобни на работа; изключения сж правени само при явно лошо третиране и то съ разрешение отъ настоятелството на еснафа.

Избраниятъ отъ майсторитѣ председателъ на еснафа се нарича *устабашия* (първомайсторъ), а помощникътъ му *игидъ-башия*; освенъ това, избирани сж съветници и единъ чаушъ, който изпълнявалъ ексекторска длъжностъ при еснафа — по свикване на събрания, събиране на пари и пр. Чаушътъ обикновено се е избиралъ измежду най-младитѣ майстори.

Събранието на всички майстори отъ еснафа се нарича *лонджа*. Събранието на еснафското настоятелство — *малка лонджа*. Въ събранията на голямата лонджа, освенъ провъзгласяването на майстори, земало се е решения за отпускане кредити на училища, черкви и пр., а така сжщо за отпускане помощи на западнали занаятчии — инвалиди. Малката лонджа се е занимавала съ текущи еснафски въпроси — уреждане недоразуменията на майсторитѣ помежду имъ или съ калфитѣ, при което понѣкога сж земали и решения за наказване съ бой провиненитѣ.

Обикновено на голѣмитѣ лонджи майсторитѣ представлявали калфитѣ за майстори, поддържайки кандидатуритѣ имъ. Следъ вземане решение за това, едно време първомайсторътъ е земалъ предварително приготвенъ за това пещималъ, повиквалъ е калфата и му го е препасвалъ презъ кръста. Произведениятъ майсторъ е целувалъ на редъ ржка на всички присѣтствующи майстори и ги е дарявалъ съ по нѣщо. Но той не е отварялъ веднага дюкенъ, а е чиракувалъ още, година две, подѣ